

ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/5281/69

Érkezett: 2012 FEBR 19.

Zárószavazás előtti módosító javaslat

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlés Házszabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 107. § (1) bekezdése alapján „a **fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről**” szóló T/5281. számú törvényjavaslat T/5281/68. számú egységes javaslatához az alábbi

zárószavazás előtti módosító javaslatot

terjesztem elő:

1.) Az egységes javaslat 2. §-a az alábbiak szerint módosul:

„2. § (1) Dohánytermékek kiskereskedelme Magyarországon kizárólagosan az állam hatáskörébe utalt tevékenység, melynek gyakorlását az állam a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény (a továbbiakban: „Ktv.”), és e törvény rendelkezéseinek megfelelően megkötött koncessziós szerződéssel meghatározott időre átengedheti.

(2) Ha az állam az (1) bekezdésben biztosított jogának gyakorlását koncessziós szerződéssel átengedi, úgy a dohánytermék kiskereskedelme kizárólag a koncessziós szerződés rendelkezései által biztosított jogosultság (a továbbiakban: dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság) alapján és dohánytermék-kiskereskedelmi engedély (a továbbiakban: engedély) birtokában végezhető.”

2.) Az egységes javaslat 3. § 5. pontja az alábbiak szerint módosul:

5. elkülönített hely: az üzletben fenntartott olyan, térben leválasztott helyiségrész, amely a dohányterméknek az üzletben kötött egyéb jogügyletektől elkülönített módon történő értékesítését teszi lehetővé úgy, hogy a dohánytermék az üzletben megforduló fiatalkorú számára sem a dohánytermék fogyasztó számára történő értékesítésekor, sem azt megelőzően, illetve azt követően ne legyen látható;

3.) Az egységes javaslat 3. § 8. pontja az alábbiak szerint módosul:

„8. dohánybolt: **[olyan]** nem mozgó (és részekre bontás nélkül nem is mozgatható), más üzlettől elkülönült, önálló üzlethelyiség, amelyben kizárólag dohánytermék, illetve dohányterméket kiegészítő termék, vagy jogszabály által meghatározott termék forgalmazható, és amely üzlethelyiség külső felületére tekintve dohánytermék nem látható, csak az üzlethelyiségbe belépve;”

4.) Az egységes javaslat 4. § (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) A dohánytermék-kiskereskedelem szervezésének előmozdítására, a dohánytermék-kiskereskedelem átengedéséről szóló pályázat kiírásának, elbírálásának, továbbá a koncessziós szerződés megkötésének előkészítésére a miniszter 100%-os állami tulajdonban lévő zártkörűen működő részvénytársaságot alapít[hat].”

5.) Az egységes javaslat 6. § (1) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„6. § (1) Az állam a **[dohánytermék-kiskereskedelem]** dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság átengedésére nyilvános pályázatot ír ki.”

6.) Az egységes javaslat 6. § (3) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(3) A fentiekől eltérően, ha egy város – e törvény **[elfogadásának]**kihirdetésének napján – kerülettel is rendelkezik, úgy a (2) bekezdés alkalmazásakor településen a város kerületét kell érteni.”

7.) Az egységes javaslat 7. § (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) A nyilvános pályázati felhívást legalább két országos napilapban, illetve a pályázat szerinti település[re]en illetékes megyei (fővárosi) kormányhivatal honlapján is meg kell hirdetni a pályázatok benyújtására nyitva álló időtartam kezdő napját legalább harminc nappal megelőzően.”

8.) Az egységes javaslat 7. § (3) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(3) A pályázati kiírásnak tartalmaznia kell a pályázat elbírálásának szempontjait. A szempontok között érvényt kell szerezni a 14. § (5) bekezdésében foglaltaknak, továbbá előnyben kell részesíteni azt a pályázót, aki

- a) **[csökkent munkaképességű]**megváltozott munkaképességű,
- b) a pályázat benyújtásának napján, e napot megelőzően legalább 3 hónapja egybefüggően [igazoltan munkanélküli]álláskereső,
- c) szülési szabadság[ról] vagy gyermek gondozása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság[ról] tartamát követően munkavégzéshez visszatérni kívánó, vagy
- d) a pályázat benyújtásának napját megelőzően legalább fél éve egybefüggően az a)-c) pont[ok]ban írtaknak megfelelő

személyt foglalkoztat, vagy olyan gazdasági társaság, amelyben az a)-c) pont[ok] szerinti személy tagsági jogviszonnyal rendelkezik. A d) pont alkalmazásában a b), illetve c) pontban meghatározott időtartamnak, feltételnek a foglalkoztatásra irányuló jogviszony, illetve a tagsági jogviszony létrejöttének napját megelőzően kell fennállnia.”

9.) Az egységes javaslat 7. § (5) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(5) A **[koncessziós tevékenység]** dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság a 6. § (2) és (3) bekezdésben meghatározott településen belül – e törvény és az egyéb jogszabályok által lehetővé tett módon – bárhol **[folytatható]** gyakorolható.”

10.) Az egységes javaslat 7. § (6) bekezdésének d) pontja az alábbiak szerint módosul:

„[(6) A pályázati kiírásnak tartalmaznia kell]

d) a **[miniszteri rendeletben meghatározott]** pályázat kiírója által szükségesnek ítélt minden további követelményt, szempontot és információt.”

11.) Az egységes javaslat 7. § (7) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(7) A pályázatok eredményhirdetése a benyújtási határidőt követő 30 nap[**pal**]on belül történik. E határidő indokolt esetben egy alkalommal, legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható.”

12.) Az egységes javaslat 8. § (2), (3) és (4) bekezdései az alábbiak szerint módosulnak:

„(2) A koncessziós díj összegéről, megfizetésének módjáról, **[illetőleg]** valamint az ellentételezésről a koncessziós szerződésben rendelkezni kell. **[A koncessziós díjat évente két részletben (a tárgyév április 1. és október 1. napjáig) meg kell fizetni, annak éves összege – az előző évben fizetendő összeghez képest – minimum a Központi Statisztikai Hivatal által meghatározott fogyasztói-áremelkedés mértékével változik.]**

(3) Egy személlyel egy időpontban legfeljebb kilenc megkötött koncessziós szerződés lehet hatályban. Azoknál az egy közigazgatási egységet képező településeknél, ahol egynél több **[koncesszió]** dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság kerül kiadásra, egy személy nem birtokolhatja az összes **[koncessziós szerződés]** dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság több mint kétharmadát.

(4) A koncessziós szerződést aláírónak a **[tevékenység folytatására]** dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság gyakorlására nem kell saját részvételével belföldi székhelyű gazdasági társaságot alapítania.”

13.) Az egységes javaslat 10. § (1) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„[„A” változat

T/5281/45. sz. ajánlás 26. pontja alapján:

(1) Ha a nyilvános pályázat eredménytelen, a dohánytermékek kiskereskedelmére vonatkozó jogosultságot az állam a 4. § (2) bekezdése szerint alapított, 100%-os állami tulajdonú zártkörűen működő részvénytársaság útján is gyakorolhatja az új, eredményes pályázat alapján megkötendő koncessziós szerződés aláírásáig.

„B” változat

T/5281/45. sz. ajánlás 27. pontja alapján:

(1) Ha a nyilvános pályázat eredménytelen, abban az esetben a dohánytermékek kiskereskedelmére vonatkozó jogosultságot az állam, az általa alapított zártkörűen működő részvénytársaság útján akként is gyakorolhatja az új, eredményes pályázat alapján megkötendő koncessziós szerződés aláírásáig, hogy az ellátást saját maga vagy az általa — a hatályos jogszabályoknak megfelelően kiválasztott — szolgáltató útján biztosítja.]

10. § (1) Ha

a) a nyilvános pályázat eredménytelen, vagy

b) a dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság gyakorlása az adott településen megszűnt, illetve még nem folyik,
a dohánytermékek kiskereskedelmére vonatkozó jogosultságot az állam a részvénytársaság útján is gyakorolhatja az új, eredményes pályázat alapján megkötendő koncessziós szerződés aláírásáig.”

14.) Az egységes javaslat 11. §-a törlésre kerül:

[11. § A dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységgel kapcsolatos pályázati eljárásra vonatkozó – törvényben nem szabályozott – részletes szabályokat külön jogszabály állapítja meg.]

15.) Az egységes javaslat 12. §-a az alábbiak szerint módosul:

„12. § (1) **[Dohánytermék-kiskereskedelem nem folytatható:**

a) 2012. április 1. napjától szórakoztató, vendéglátó szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézményekben,

b) 2012. szeptember 1. napjától kétezer négyzetméternél nagyobb eladóterű kiskereskedelmi létesítményekben. (2)]

Ha e törvény kivételt nem tesz, dohánytermék-kiskereskedelem kizárólag dohányboltban folytatható.

[(3)] (2) Az **[(2)] (1)** bekezdésben foglaltaktól eltérően dohánytermék-kiskereskedelem más üzletben is folytatható,

a) ha a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet az állam az e törvény 10. § (1) bekezdésében foglalt esetben maga gyakorolja, vagy

b) az olyan településen, **[amelyen]ahol** az állandó lakosok száma a kétezer főt nem haladja meg

feltéve, hogy az üzlet egyébként megfelel a dohánytermékek értékesítésére vonatkozó egyéb jogszabályi előírásoknak.”

16.) Az egységes javaslat 13. § (1) bekezdés a) pontja az alábbiak szerint módosul:

„*[A dohánybolt külső felületén mindössze a következőket lehet és kell jól láthatóan megjeleníteni:]*

a) „**[Dohánybolt]** Nemzeti Dohánybolt” felirat;”

17.) Az egységes javaslat 14. § (1) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(1) Dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet az Európai Unió tagállama vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam területén székhellyel rendelkező

a) egyéni vállalkozó, vagy

b) olyan gazdasági társaság folytathat, amelynek legalább egy természetes személy tagja korlátlan felelősséggel tartozik a társaság kötelezettségeiért.”

18.) Az egységes javaslat 14. § (5) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(5) Nem adható meg az engedély, ha

- a) a kérelem benyújtását megelőző 5 éven belül a kérelmezővel szemben az illetékes adóhatóság vagy vámhatóság jogerősen 1 millió forintot meghaladó vám- vagy adóbírságot, vagy [5]200 ezer – magánszemély esetén 100 ezer – forintot meghaladó mértékű mulasztási bírságot szabott ki,
- b) **[a kérelem benyújtását megelőző 1 éven belül]** a kérelmezőnek 30 napon túli lejáratú, állami adóhatóság által behajtandó köztartozása vagy állami adóhatóság által nyilvántartott adótartozása van, illetve a kérelem benyújtását megelőző 1 éven belül ilyen köztartozása vagy adótartozása volt,
- c) a kérelmező a jogszabályban meghatározott feltételeknek nem felel meg.”

19.) Az egységes javaslat 14. § (6) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(6) **[A dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység folytatására vonatkozó engedély kizárólag az engedélyben]** Az engedély kizárólag az abban meghatározott jogosult[ra], **az ott meghatározott]** és időtartamra, az abban foglalt feltételekkel és az engedélyben meghatározott dohányboltra vagy üzletre (elkülönített helyre) vonatkozik. Az engedély – ha a törvény másként nem rendelkezik – másra át nem ruházható. Ha az engedély jogosultja a dohánytermékek értékesítésére munkavállalót (megbízottat) alkalmaz, akkor biztosítania kell és felel azért, hogy a munkavállaló (megbízott) az engedélyben foglaltaknak megfelelően jár el.”

20.) Az egységes javaslat 15. §-a az alábbiak szerint módosul:

„15. § **[(1)]** A dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság megszűnik, és új koncessziós pályázatot kell kiírni:

- a) a koncessziós szerződés megszűnésével;
- b) ha e törvény másként nem rendelkezik, az egyéni vállalkozó halálát követő 30 nap elteltével;
- c) a **[betéti társaság, vagy közkereseti]** gazdasági társaság jogutód nélküli megszűnésével;
- d) ha a koncessziós szerződés aláírása a pályázat nyertesének felróható okból a pályázat eredményhirdetését követő legkésőbb 90 napon belül nem történik meg;
- e) ha a koncesszió jogosultja nem kezdi meg tevékenységét a koncessziós szerződés aláírásától számított hat hónapon belül[.];
- f) az engedély visszavonásáról szóló határozat jogerőre emelkedésével.

[(2) Ha a vámhatóság a dohánytermék-kiskereskedelmi engedélyt visszavonja, az csak akkor szünteti meg a dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultságot, ha a koncesszió jogosultja a visszavonásról szóló határozat jogerőre emelkedését követő hat hónapon belül nem kap újabb vámhatósági engedélyt.]”

21.) Az egységes javaslat 16. § (4) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(4) A dohánytermék-kiskereskedő a dohánytermék-nagykereskedővel kizárólagos értékesítési szerződést dohánytermék-nagykereskedő termékeinek forgalmazására nem köthet és olyan helyzetet sem teremthet, amely a dohánytermék értékesítési helyén egyes dohánytermék-nagykereskedők termékeinek értékesítését – a többi piaci szereplő rovására súlyosan hátrányosan – lényeges mértékben előnyben részesíti. **[A dohánytermék-kiskereskedő köteles valamennyi általa forgalmazott dohánytermékből típusonként, márkajelzésenként, illetve – ha ilyen van – a márkajelzések minden alfajtája után legalább egyet-egyet a dohányboltban a pultvonal felett, illetve az elkülönített helyen belül a fogyasztók számára jól láthatóan a csomagolás előlapjával megjeleníteni. A**

dohány kiskereskedelmi egységben a dohánytermékeket láthatóan, a kiszolgáló pulttal egy magasságban kezdődő területen, felfelé lehet elhelyezni.]”

22.) Az egységes javaslat 16. § (6) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

(6) A dohánytermék-kiskereskedő köteles valamennyi általa forgalmazott dohánytermékből típusonként, márkajelzésenként, illetve – ha ilyen van – a márkajelzések minden alfajtája után legalább egyet-egyét a dohányboltban a pultvonal felett, illetve az elkülönített helyen belül a fogyasztók számára jól láthatóan, a csomagolás előlapjával megjeleníteni.”

23.) Az egységes javaslat 16. §-a az alábbi, új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A (6) bekezdés dohánybolton kívüli dohánytermék-kiskereskedelem esetében nem alkalmazható. Dohánybolton kívüli forgalmazás esetén a dohánytermék-kiskereskedő az általa forgalmazott dohányterméket a fogyasztók számára látható módon az üzletben nem jelenítheti meg.”

24.) Az egységes javaslat 17. § (5) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„[„A” változat

T/5281/66. sz. ajánlás I. pontja alapján:

(5) A dohánytermék-kiskereskedővel szemben az e §-ban szabályozott rendelkezések be nem tartásáért a vámhatóság bírságot szabhat ki.

„B” változat

T/5281/64. sz. ajánlás 14. pontja alapján:]

(5) Abban az esetben, ha a (3) bekezdés rendelkezései szerint **[felhívott]** felszólított fogyasztó a felhívás ellenére nem hagyja el a dohánytermék értékesítésének helyét, a dohánytermék-kiskereskedő a rendőrhatalóság intézkedését kérheti.”

25.) Az egységes javaslat 17. §-a az alábbi, új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A dohánytermék-kiskereskedővel szemben az e §-ban szabályozott rendelkezések be nem tartásáért a fogyasztóvédelmi hatóság bírságot szabhat ki.”

26.) Az egységes javaslat 21. § (1) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„21. § (1) A dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység engedélyezéséért, a vámhatóság által végzett, illetve egyes, jogszabályban meghatározott igazgatási szolgáltatások igénybevételéért igazgatási-szolgáltatási díjat kell fizetni.”

27.) Az egységes javaslat 22. § (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„[„A” változat

T/5281/45. sz. ajánlás 54. pontja alapján:

(2) Az (1) bekezdésben felsoroltak a vámhatóságnál fennálló foglalkoztatási jogviszonyuk megszűnését követő két évig dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet nem folytathatnak.

„B” változat

T/5281/45. sz. ajánlás 55. pontja alapján:

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt személy a munkaviszonyának a vámhatóságnál történő megszűnését követő két évig dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet nem folytathat.]

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt személy a hatóságnál fennálló foglalkoztatási jogviszonyának megszűnését követő két évig dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységet nem folytathat, mely tilalom alól a miniszter – különös méltánylást érdemlő esetben – felmentést adhat.”

28.) Az egységes javaslat 23. §-a az alábbiak szerint módosul:

„23. § (1) A vámhatóság az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységet folytató személyt a (2)-(3) bekezdés[ek]ben foglaltak szerinti esetekben az ott írt mértékű bírság megfizetésére kötelezi.

(2) A bírság összege a dohánytermék-kiskereskedővel szemben 200 ezer forinttól 10 millió forintig terjedhet, ha a dohánytermék-kiskereskedő

a) az engedélyben foglaltaktól eltér, vagy jelen törvény rendelkezéseit megsérti,

b) az állammal szembeni kötelezettségét nem teljesíti,

c) a számára előírt nyilvántartási, könyvvezetési előírásoknak nem tesz eleget, vagy hamis adatot tüntet fel.

(3) Ha valaki az e törvényben foglaltak ellenére [koncessziós] dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság, vagy engedély nélkül folytat dohányáru üzletszerű értékesítésére vonatkozó tevékenységet, úgy őt a vámhatóság 5 milliótól 500 millió forintig terjedő bírsággal sújthatja.

(4) Nem lehet bírságot kiszabni a mulasztásnak vagy a kötelezettségszegésnek a vámhatóság tudomására jutásától számított hat hónapon túl.

(5) A bírság együttesen, illetve a 24. § rendelkezései szerint hozott [foglalt] intézkedés mellett is kiszabható.”

29.) Az egységes javaslat 25. §-a az alábbiak szerint módosul:

„[„A” változat

T/5281/45. sz. ajánlás 62. pontja alapján:

(1) E törvény - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) Az 1. §, a 2. §, a 12. §, a 13. §, a 15-18. §, a 23. §, a 24. § és a 26. 2013. január 1-jén lép hatályba.

(3) 2013. január 1-jéig dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység az e törvényben meghatározott feltételek hiányában is folytatható. E bekezdés 2013. január 1-jén hatályát veszti.

„B” változat

T/5281/45. sz. ajánlás 63. pontja alapján:

(1) E törvény – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2013. január 1-én lép hatályba.

(2) E törvény 3. §-a, 4. § (2) bekezdése, 6-11. §-ai, a 26. § (1)-(2), és (6) bekezdése, valamint a 27. § a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(3) E törvény 14. -a és 19-21. §-ai 2012. július 1. napján lépnek hatályba azzal, hogy az e törvény alapján kiadott dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység folytatására vonatkozó engedély érvényességének legkorábbi kezdőnapja 2013. január 1-e lehet.

„C” változat

T/5281/64. sz. ajánlás 18. pontja alapján:

(1) E törvény - a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2013. január 1-én lép hatályba.

(2) E törvény 6-11. §-ai, a 26. § (1)-(2) bekezdése, valamint a 27. a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(3) A 26. § (5) és (6) bekezdése 2012. január 2-án lép hatályba.]

25. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) Az 1-2. §, a 12-13. §, a 15-18. §, a 23-24. § és a 26. § 2013. január 1-jén lép hatályba.

(3) A 3-11. §, a 14. §, a 19-22. § rendelkezéseit első alkalommal az e törvény hatályba lépését követően kiírt pályázati eljárások, valamint a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység vámhatóság által történő engedélyezési eljárásai során kell alkalmazni azzal, hogy 2013. január 1-jét megelőzően dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység az e törvényben meghatározott feltételek hiányában is folytatható.

(4) Az e törvény alapján kiadott engedélyek érvényességének legkorábbi kezdőnapja 2013. január 1. lehet.

(5) A (3) bekezdés 2013. január 1-jén hatályát veszti.

(6) Az e törvényben foglaltaktól eltérően a miniszter köteles a dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultságra vonatkozó pályázatokat első alkalommal legkésőbb 2012. szeptember 30. napjáig kiírni, és eredményeit legkésőbb 2012. december 31. napjáig kihirdetni.”

30.) Az egységes javaslat 26. §-a az alábbi, új (1)-(2) bekezdéssel egészül ki, az ezt követő bekezdések számozása értelemszerűen módosul:

„(1) A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Vagyontv.) 12. § (1) bekezdése az alábbi l) ponttal egészül ki:

„[12. § (1) Az állam kizárólagos gazdasági tevékenységei a következők:]

„1) dohánytermékek kiskereskedelme.”

(2) A Vagyontv. 12. §-a a következő (11a) bekezdéssel egészül ki:

„(11a) Az (1) bekezdés 1) pontjában meghatározott kizárólagos gazdasági tevékenység gyakorlásának joga külön ágazati törvényben szabályozott módon másnak átengedhető.”

31.) Az egységes javaslat 26. § (3) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

(3) Hatályát veszti [az Nvt.] a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Nvt.) 2. § (3) bekezdés a) pontja és 6. § (6) bekezdése.

32.) Az egységes javaslat 26. § (4) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(4) Az [nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény (a továbbiakban:] Nvt.)] 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) Dohánytermék-kiskereskedelemre irányuló tevékenység nem végezhető közoktatási intézményben, személyes gondoskodást nyújtó szociális intézményben, gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézményben, valamint egészségügyi intézményben.

(2) Dohánytermék árumintaként nem forgalmazható.

(3) Dohánytermék árusítása automatából nem megengedett.

(4) E § alkalmazásában dohánytermékek-kiskereskedelem alatt a fiatakorúak dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló törvényben ekként meghatározott fogalmat kell érteni.”

33.) Az egységes javaslat 27. §-a az alábbiak szerint módosul:

„27. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a dohányboltokban forgalomba hozható termékek, valamint a dohánytermékek kiskereskedelmével közvetlenül összefüggő szolgáltatások körét rendeletben meghatározza.

(2) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy

a) **[a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységgel kapcsolatos koncessziós eljárásra vonatkozó,**

b) **a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység biztonságos, szakszerű lebonyolításához szükséges személyi, tárgyi és gazdasági feltételekre vonatkozó,**

c)] **a dohánytermék-kiskereskedő által vezetendő nyilvántartásokra vonatkozó,**

b) [d)] **a vámhatóság által [nyújtott szolgáltatások, az eljárások igénybevételeért] lefolytatott eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak [körét és] mértékét, [illetve a megfizetésének rendjével] valamint a díjak beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat**

[jogszámban] rendeletben határozza meg.”

34.) Az egységes javaslat az alábbi, új alcímmel és 30. §-sal egészül ki:

„Az Alaptörvény sarkalatosságra vonatkozó követelményének való megfelelés

30. § E törvény 2. § (1) bekezdése, 26. § (1)-(2) bekezdése az Alaptörvény 38. cikk (2) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.”

Indokolás

A zárószavazás előtti módosító javaslat abból indul ki, hogy a javaslat előterjesztői megismerték a T/5281. sz. törvényjavaslat benyújtása óta napvilágra került, illetve az Országgyűlés plénümán, és a bizottságok munkája során elhangzott támogató, és ellenző álláspontokat egyaránt. Ezeket megfontolva szükséges rögzíteni, hogy az előterjesztők továbbra is indokoltnak tartják a törvényjavaslat elfogadását, amely összhangban áll nemcsak a hazai jogszabályokkal, de a mai európai gyakorlattal és nemzetközi irányelvekkel is.

A törvényjavaslat eredeti célja deklaráltan az, hogy a fiatalok dohányzásának visszaszorítása érdekében az eddig meglévő eszköztárat kibővítse; azt hatékonyabbá tegye. Nem vitatható – miként ezt a törvényjavaslat tárgyalása során nem is vitatta senki –, hogy a dohánytermékekhez a fiatalok indokolatlanul könnyen, szinte minden sarkon hozzáférhetnek, és a gyakorlatban a ma hatályos tiltó szabályok erélytelennek bizonyultak. Elég arra utalnunk, hogy az élelmiszerboltokban – a kasszánál elhelyezett, „csábító” polcokról – sajnos igen gyakran kiszolgálnak fiatalokat, mivel az ellenőrzés és bírság kockázata a megfelelő forgalmat bonyolító élelmiszerbolt számára „kezelhető”. (Megjegyzendő, hogy ezzel a problémával nemcsak Magyarországon, de a világ szinte minden országában küzdenek – más-más eszközökkel.)

Éppen ezért volt szükséges az egész rendszert újragondolni – összhangban az európai gyakorlattal és jogszabályokkal.

Az elárúsítóhelyek számának érdemi csökkentése, és – a koncessziós rendszer révén erősebb állami kontroll – mindenképpen az egyik lehetséges megoldás (az Országgyűlés által már korábban elfogadott egyéb intézkedések mellett, azt kiegészítve).

E körben megfontoltuk egyrészt azt, hogy a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK Irányelv ugyan csak meghatározott esetekben teszi lehetővé pl. a belső piaci korlátozásokat az áruk kereskedelme tekintetében, de éppen ilyen indok az Európai Bíróság joggyakorlatában kialakult, és az irányelv által is rögzített „közérdeken alapuló kényszerítő indok”; ezek között is a közegészségügy, valamint a fogyasztók védelme. A fiatalok – és egyáltalán: a dohányzók – dohánytermékhez való hozzájutásának érdemi fizikai korlátozása mindenképpen a közegészségügyi és fogyasztóvédelmi szempontokat helyezi előtérbe, ugyanakkor nem lehetetleníti el a dohánytermékekhez való hozzájutást sem. Természetesen az állam is szem előtt tartja, hogy a túlságosan szigorú tiltó szabály kizárólag az illegális kereskedelem számára kedvezne; egy ilyen, a törvényjavaslat által támogatott arányos korlátozás viszont éppen azt eredményezi, hogy az igazán dohányozni kívánók – ha nehezebben is, de – hozzájuthatnak legális termékhez, ugyanakkor a fiatalok szeme előtt zajló egyéb jogügyletektől (pl. tipikusan élelmiszerboltban történő vásárlástól) teljesen elkülönült helyiségben.

Ugyancsak az Irányelvnek – és más európai jogi előírásoknak – való megfelelést támasztja alá az a tény is, hogy az Európai Unió számos tagállamában, így a szomszédos Ausztriában, de Olaszországban, Franciaországban, Görögországban és Spanyolországban is működik a

dohánytermékek elárúsító helyeinek érdemi korlátozása. Magyarország a törvényjavaslattal pusztán ugyanezen – arányos – korlátozásokat kívánja átültetni a gyakorlatba.

A dohánytermékek hozzáférhetőségének érdemi, ugyanakkor a közegészségügyi céllal összefüggésben mindenképpen arányos korlátozása mellett az a tény, hogy a koncessziós jogosultság olyan, a személyes elkötelezettséggel járó konstrukcióval párosul, amelyben a koncessziós jogosultnak – a megfelelő bírság és a koncessziós jog elvesztésének egzisztenciális kockázata miatt – kifejezetten kényszerítő hatású a fiatalkorúakat védő jogszabályok betartása, mindenképpen előremutató és – a meglévő európai gyakorlatra figyelemmel – nem is teljesen újszerű megoldás.

A dohánytermék-kiskereskedelem ésszerű, és a közérdeken (közegészségügyi érdeken) alapuló korlátozása nem jelenti azt, hogy a dohányzók a dohánytermékekhez ne tudnának megfelelő keretek között hozzájutni. Országosan mintegy 7 ezer dohánybolt kialakítása várható, így a fogyasztói igények kielégítésének keretei adottak. A dohánytermék-kiskereskedelem korlátozásának közérdekű indokait egyébként az – alább külön is hivatkozott – Egészségügyi Világszervezet Dohányzás-ellenőrzési Keretegyezménye is tartalmazza, amely Keretegyezménynek nem csak Magyarország, de az Európai Közösség is részese. Azok a korlátozások pedig, amelyek a dohánytermékek forgalmazását érintik, arányosak, célra orientáltak, és kizárólag a szabályozási cél megvalósítását szolgálják.

Szükséges felhívni a figyelmet hazánknak a nemzetközi szerződésekből eredő jogaira és kötelezettségeire is.

Magyarország a 2005. évi III. törvénnyel hirdette ki az Egészségügyi Világszervezet Dohányzás-ellenőrzési Keretegyezményét.

A Keretegyezmény 4. cikkében foglaltak szerint az Egyezményben részes államok erős politikai elkötelezettségüket nyilvánították ki a dohányzás visszaszorításához szükséges átfogó multiszektoriális intézkedések kidolgozásához. Ezzel kapcsolatban a Keretegyezmény hivatkozott cikke az alábbiakat tartalmazza: „*b) intézkedésekre van szükség a mindenfajta dohánytermék fogyasztása megkezdésének a megelőzése, abbahagyásának elősegítése és támogatása, és a fogyasztás csökkentése érdekében;*”. Mindezekben túlmenően a Keretegyezmény tartalmazza azt is, hogy: „*a dohányzás visszaszorításával kapcsolatos népegészségügyi politikájuk meghatározása és megvalósítása során a Részes Felek fellépnek azért, hogy ezeket a politikákat megvédjék a dohányipar kereskedelmi és egyéb anyagi érdekeltségeivel szemben, belső jogukkal összhangban.*”

Magyarországnak nemcsak joga, de kötelessége is a meggyőződése szerint szükséges és megfelelő, arányos intézkedéseket megtenni annak érdekében, hogy a közegészségügyi célokat elérje (Magyarországon a fiatalkorúak, és hosszabb távol a teljes népesség közegészségügyi helyzetét érdemben javítsa), másrészt ezen intézkedéseket megvédje éppen-pont a dohányipari, vagy kereskedelmi érdekcsoportok nyomásgyakorlásával szemben.

Kiemelendő e körben: a Keretegyezmény 16. cikke külön is foglalkozik a dohánytermékek kiskorúak részére történő értékesítésének tiltásával. Ezzel kapcsolatban a Keretegyezmény 1. pontja a következőket tartalmazza: „*A Részes Felek hatékony jogalkotói, végrehajtói, igazgatási vagy más intézkedéseket hoznak és foganatosítanak a megfelelő kormányzati szinten a dohánytermékeknek olyan személyek részére történő értékesítése megtiltására, akik a belső jogszabályok, nemzeti jogszabályok értelmében kiskorúak, vagy tizennyolc év alattiak. (...)*” Ugyancsak e cikk 6-7. pontja előírja: a Részes Felek hatékony jogalkotói, végrehajtói, igazgatási vagy más, büntetések is tartalmazó intézkedéseket hoznak és foganatosítanak az értékesítők és a terjesztők ellen azért, hogy biztosítsák a cikkben foglalt rendelkezések betartását. Továbbá: „*a Részes Felek hatékony jogalkotói, végrehajtói, igazgatási vagy más intézkedéseket hoznak és foganatosítanak a dohánytermékeknek a belső jog, nemzeti jog szerint kiskorúak, vagy tizennyolc év alattiak általi értékesítése megtiltására.*”

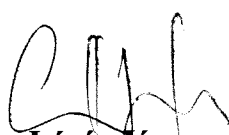
A törvényjavaslat előterjesztői úgy vélik, hogy az eddigi – kevés hatékonyságot biztosító – eszközöket ideje volt felülvizsgálni, és új, a javaslat szerinti hatékonyabb eszközökkel felváltani.

A javaslat – szándékaink szerint, végső soron – azt fogja eredményezni, hogy a dohánytermékek értékesítése elkülönül a nem-dohánytermékek értékesítésétől; és nem olyan kereskedelmi egységekben történik majd, amelyet fiatalok látogathat. Nem mellékesen egyébként, az ellenőrzés hatékonysága jelentősen javulhat, hiszen a célirányos ellenőrzések kisebb számú elárusító helyre fognak korlátozódni.

A zárószavazás előtti módosító javaslat figyelembe veszi az érdemi vita során elhangzottakat és – a lényegi rendelkezések érintetlenül hagyásával – igyekezett a megvalósíthatóság szempontjait még inkább előtérbe helyezni.

A számos – részben elfogadott – módosító javaslat miatt több ponton a szöveg koherenciáját kell biztosítani.

Budapest, 2012. február 17.

Lázár János
országgyűlési képviselő